

พระราชบัญญัติ

ออกโฉนดที่ดิน (ฉบับที่ 7)

พุทธศักราช 2486

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2480

และวันที่ 16 ธันวาคม พุทธศักราช 2484)

ราหิตย์ ทิพฮำภา

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ 31 ธันวาคม พุทธศักราช 2485

เป็นปีที่ 9 ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ 1 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 60 มกราคม 2486

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติม
กฎหมายว่าด้วยการออกโฉนดที่ดิน

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ออกโฉนดที่ดิน (ฉบับที่ 7) - พุทธศักราช 2486”

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 23 มาตรา 24 มาตรา
27 และมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติการออกโฉนดที่ดิน รัตน
โกสินทรศก 127 กับพระราชบัญญัติแก้ไขความในมาตรา 25
แห่งพระราชบัญญัติการออกโฉนดที่ดิน รตนโกสินทรศก 127
(ฉบับที่ 4) พุทธศักราช 2469

มาตรา 4 ให้ยกเลิกความในมาตรา 13 แห่งพระราช
บัญญัติการออกโฉนดที่ดิน รตนโกสินทรศก 127 และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 13 เมื่อเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ได้รังวัดปักหลัก
เขตที่ดินและไม่มีการขัดข้องในการออกโฉนดแล้ว ให้ประกาศ

1 มกราคม 2486

ราชกิจจานุเบกษา

เล่ม 60 ตอนที่ 1

โคสนาและกำหนดวันให้มารับโฉนดปิดไว้ นะ ที่เห็นได้ง่าย
ในที่ดิน ที่ว่าการอำเภอ ที่ว่าการกำนัน และที่หอทะเบียนที่ดิน
มีกำหนดสามสิบวัน เมื่อไม่มีผู้คัดค้านภายในกำหนดดังกล่าว
ก็ให้ออกโฉนดไปได้

เมื่อออกโฉนดใหม่แล้ว หนังสือสำคัญสำหรับที่ดิน
ฉบับเก่าเป็นอันใช้ไม่ได้”

มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติ
การออกโฉนดที่ดิน รตนโกสินทรศก 127 และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

“มาตรา 22 ถ้าจะมีการโอนที่ดินแปลงใด ซึ่งเจ้า
พนักงานผู้มีหน้าที่ได้ทำแผนที่ส่วนและรังวัดกันเขตแล้ว แต่
ยังไม่ถึงเวลาออกโฉนด ก็ให้ไปจดทะเบียนการโอนนั้นต่อ
พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยพนักงานเจ้าหน้าที่จด
ทะเบียนสิทธิ และนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ตามประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ในการนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จดทะเบียนการโอนลงในใบ
โฉนด หรือใบนำด้วย”

มาตรา 6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติการออกโฉนดที่ดิน รัตนโกสินทรศก 127 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา 30 โฉนดหรือใบแทนโฉนดที่ออกให้แก่เจ้าของที่ดินตามพระราชบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานที่ดินต้องลงลายมือชื่อและประทับตราประจำตำแหน่ง จึงจะเป็นโฉนดที่ชอบด้วยกฎหมาย ”

มาตรา 7 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 32 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการออกโฉนดที่ดิน รัตนโกสินทรศก 127

“ มาตรา 32 ทวิ ถ้าโฉนดฉบับหลวงเป็นอันตราหรือสูญหาย ให้เรียกโฉนดฉบับผู้ถือกรรมสิทธิ์คืน แล้วทำโฉนดใหม่ทั้งสองฉบับ ห้ามมิให้เรียกค่าทำเนียมในการนี้

เมื่อได้มีโฉนดฉบับใหม่แล้ว โฉนดฉบับเดิมเป็นอันใช้ไม่ได้ ”

มาตรา 8 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองและวรรคสามของมาตรา 33 แห่งพระราชบัญญัติการออกโฉนดที่ดิน รตนโกสินทรศก 127

“เมื่อเห็นสมควร รัฐมนตรีผู้รักษากรตามพระราชบัญญัติจะตั้งหอทเบียนที่ดินกับพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำนั้นได้ โดยกำหนดเขตอำนาจทำการสำหรับหอทเบียนที่ดินนั้นเป็นพิเศษก็ได้

การตั้งหอทเบียนที่ดินและกำหนดเขตอำนาจทำการสำหรับหอทเบียนที่ดินตามความในสองวรรคก่อนนั้น ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา 9 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา 46 แห่งพระราชบัญญัติการออกโฉนดที่ดิน รตนโกสินทรศก 127

“ถ้าเจ้าพนักงานทเบียนเห็นสมควร จะทำการรังวัดที่ดินนั้นตลอดจนรังวัดสอบเขตก่อน ดำเนินการแบ่งแยกก็ได้ เฉพาะการรังวัดสอบเขตนั้น ห้ามมิให้เรียกค่าทำเนียม”

มาตรา 10 ให้ยกเลิกความในมาตรา 74 แห่งพระราชบัญญัติการออกโฉนดที่ดิน รตนโกสินทรศก 127 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา 74 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจออกกคกะชวงกำหนดอัตราค่าทำเนียมและค่าใช้จ่ายสำหรับ

กิจการต่าง ๆ นอกจากที่บัญญัติในมาตรา 75 แต่ต้องไม่เกิน
อัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีหมายเลข 1 ท้ายพระราชบัญญัติ

มาตรา 11 ให้ยกเลิกความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติ
ออกนอกดินที่ดิน ฉบับที่ 2 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 5 ที่ว่างเปล่าตามมาตรา 4 ซึ่งผู้ขอชอบที่จะขอ
หนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์ได้ตามมาตรา 11 แห่งพระราช
บัญญัติออกนอกดินที่ดิน (ฉบับ 6) พุทธศักราช 2479 นั้น
ให้ออกเป็นโฉนดแผนที่”

มาตรา 12 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 7 ทวิ แห่ง
พระราชบัญญัติออกนอกดินที่ดิน ฉบับที่ 2

“มาตรา 7 ทวิ เมื่อใดความปรากฏแก่เจ้าพนักงานที่ดิน
ว่า ได้ออกหนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์หรือได้จดทะเบียน
ที่ดินให้แก่ผู้ใดโดยผู้ยื่นไม่มีสิทธิ หรือโดยที่เจ้าพนักงาน
ที่ดินผิดหลงด้วยประการอื่น ให้เจ้าพนักงานที่ดินมีอำนาจ
เรียกหนังสือสำคัญนั้นมายึดไว้และงดการจดทะเบียนต่อไปได้
และให้เจ้าพนักงานที่ดินร้องต่อศาล ให้สั่งเพิกถอนหนังสือ
สำคัญหรือการจดทะเบียนที่ดินนั้น

ผู้ใดไม่ส่งหนังสือสำคัญที่เจ้าพนักงานที่ดินเรียกตามความ
ในวรรคก่อนให้แก่เจ้าพนักงาน มีความผิดต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินห้าสิบบาท "

มาตรา 13 ให้ยกเลิกความในมาตรา 13 แห่งพระราช
บัญญัติออกโฉนดที่ดิน (ฉบับที่ 6) พุทธศักราช 2479 และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

" มาตรา 13 ให้ผู้ที่ได้ครอบครอง และทำประโยชน์
ในที่ดินอยู่โดยชอบด้วยกฎหมายก่อนวันใช้พระราชบัญญัติ
ออกโฉนดที่ดิน (ฉบับที่ 6) พุทธศักราช 2479 ซึ่งยังไม่มี
หนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์ จัดการขึ้นทะเบียนที่ดินนั้นตาม
วิธีการที่กำหนดในกดกะชวง และให้รัฐมนตรีผู้รักษาสถา
ตามพระราชบัญญัตินี้กำหนดระยะเวลาให้ผู้ครอบครองและทำ
ประโยชน์ในที่ดินจัดการขึ้นทะเบียนแปลงที่ใด ๆ ไป การ
กำหนดระยะเวลานั้น ให้กำหนดไม่น้อยกว่าสามเดือน และ
ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ผู้ครอบครอง และทำประโยชน์ในที่ดิน ซึ่งมีหน้าที่จัดการ
ขึ้นทะเบียนที่ดินไม่จัดการขึ้นทะเบียนที่ดินภายในระยะเวลาที่

รัฐมนตรีกำหนดตามความในวรรคก่อน มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท "

มาตรา 14 วิธีการจดทะเบียนการได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1382 สำหรับที่ดินที่มีหนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์แล้ว ให้ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในกดกะขวง

มาตรา 15 ที่ดินที่มีผู้ครอบครองทำประโยชน์อยู่แล้ว ก่อนวันใช้พระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดิน (ฉบับที่ 6) พุทธศักราช 2479 นั้น ให้เจ้าพนักงานที่ดินมีอำนาจออกตราจองที่ตราว่า "ได้ทำประโยชน์แล้ว" ตามมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดิน (ฉบับที่ 6) พุทธศักราช 2479 ให้ได้

มาตรา 16 หนังสือสำคัญสำหรับที่ดินที่เจ้าพนักงานได้ออกไว้ในลักษณะตราจองที่ตราว่า "ได้ทำประโยชน์แล้ว" ก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเป็นอันใช้ได้เช่นเดียวกับตราจองที่ได้ออกตามมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดิน (ฉบับที่ 6) พุทธศักราช 2479 และการจดทะเบียนซึ่งเจ้าพนักงานได้กระทำไปเกี่ยวกับหนังสือสำคัญเช่นว่านั้น ก็

1 มกราคม 2486 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 60 ตอนที่ 1

ให้ถือว่าเป็นการจดทะเบียนของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจตามกคหมาย

มาตรา 17 ถ้าสมควรถะทำการสอบเขตที่ดินที่มั่ววางแผนที่แล้วในท้องที่ใด ให้รัฐมนตรีผู้รักษาสถาตามพระราชบัญญัติมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ผู้ถือกรรมสิทธิ์นำเจ้าพนักงานทำการรังวัดสอบเขตที่ดินของตน

เมื่อได้มีประกาศของรัฐมนตรีตามความในวรรคก่อนแล้ว ให้เจ้าพนักงานที่ดินหรือเจ้าพนักงานอื่นที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานที่ดินแจ้งไปยังผู้ถือกรรมสิทธิ์แต่ละราย ถ้าหาวันเวลาให้ผู้นั้นนำเจ้าพนักงานทำการรังวัดสอบเขตที่ดินของตน

มาตรา 18 ที่ดินที่ได้ทำการสอบเขตแล้วตามมาตราก่อน เจ้าพนักงานที่ดินจะออกโฉนดแผนที่ใหม่ให้แก่โฉนดแผนที่หรือตราของที่ดินว่า “ได้ทำประโยชน์แล้ว” ฉบับที่ถืออยู่เดิมก็ได้ เมื่อได้ออกโฉนดแผนที่ใหม่ให้แล้ว โฉนดหรือตราของที่ดินว่า “ได้ทำประโยชน์แล้ว” ฉบับที่ถืออยู่เดิมเป็นอันใช้ไม่ได้ ให้เรียกคืน

ตอนที่ 1 เล่ม 60

ราชกิจจานุเบกษา

1 มกราคม 2486

มาตรา 19 ถ้าผู้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดินขอให้ออกโฉนดแผนที่ให้ใหม่ เปลี่ยนโฉนดแผนที่ฉบับที่ต่ออยู่เดิม ให้เจ้าพนักงานที่ดินออกให้ แต่ถ้าที่ดินแปลงนั้นยังไม่ได้มีการรังวัดสอบเขตใหม่ตามมาตรา 17 หรือยังมิได้มีการรังวัดสอบเขตใหม่ตามวิธีการที่กำหนดในกติกาชวง ก็ต้องให้มีการรังวัดสอบเขตใหม่ตามวิธีการเช่นว่านั้นเสียก่อน

มาตรา 20 ในการรังวัดสอบเขต ตามประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่า

(ก) กรรมสิทธิ์ของแต่ละฝ่ายเป็นไปตามที่ต่างถือกรรมสิทธิ์อยู่และนำที่ดินที่ตกลงกันในเวลาทำการรังวัด

(ข) เส้นเขตที่ดินในกรรมสิทธิ์ของแต่ละฝ่ายจากมุมถึงมุม ถ้าเป็นเส้นตรงไปตาม และผู้ถือกรรมสิทธิ์หรือเจ้าของตกลงกัน ให้เป็นเส้นตรงจากมุมถึงมุมไม่ได้ ให้กรรมสิทธิ์ของแต่ละฝ่ายเป็นเส้นตรงจากมุมถึงมุม ตามที่ข้างแผนที่ทำการรังวัดได้ละมหลักวิชาแผนที่เสมอไป

ถ้าเส้นเขตเป็นเส้นโค้ง ให้จับระยะของส่วนโค้งมายังเส้นตรงสมมุติจากมุมถึงมุมได้ตามหลักวิชาแผนที่

มาตรา 21 เมื่อได้มีการแก้ไขเส้นเขตที่ดินให้เป็นเส้นตรงตามมาตรการก่อนแล้ว ให้กัมสิทธิ์ของเจ้าของที่ดินที่เกี่ยวข้องเปลี่ยนแปลงไปตามแนวเขตที่ดินที่ได้แน่นอน

มาตรา 22 ในการรังวัดที่ดินเพื่อสอบเขตที่ดินตามมาตรา 17 หรือเพื่อขอบเขตที่ดินในกัมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองของผู้ใด ให้เจ้าพนักงานที่ดินมีอำนาจเรียกผู้ถือกัมสิทธิ์หรือผู้ครอบครองที่ดินข้างเคียงมาเพื่อระวางแนวเขตและลงชื่อรับทราบการปฏิบัติขอพนักงานเจ้าหน้าที่ในการรังวัดนั้นได้

มาตรา 23 ผู้ใดมีส่วนได้เสียในที่ดินอันอาจจะมีภัยให้มีการจดทะเบียนหรือให้มีการเปลี่ยนแปลงทางทะเบียนได้ ก่อนเสนอคำฟ้องต่อศาล ผู้นั้นชอบที่จะขออายัดที่ดินต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้โดยทำการปฏิญาณตนว่า ข้อความในคำขอของตนนั้นเป็นความจริง และขอให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดทางทะเบียนไว้ เพื่อจะได้ฟ้องร้องขอความวินิจฉัยของศาลในสิทธิของตนดังกล่าวนี้

มาตรา 24 การร้องขออายัดตามความในมาตราก่อน จะพึงทำได้เฉพาะที่เกี่ยวข้องแก่ที่ดินที่ได้ทำการเดินสำรวจเพื่อออก

ตอนที่ 1 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 1 มกราคม 2486

หนังสือสำคัญแสดงกับสิทธิแล้ว หรือที่ดินที่มีหนังสือสำคัญ
แสดงกับสิทธิแล้ว

มาตรา 25 พนักงานเจ้าหน้าที่ดังต่อไปนี้ มีอำนาจรับอายัด
ที่ดินได้

(ก) หัวหน้ากองหนังสือสำคัญ หรือผู้ทำการแทน
สำหรับที่ดินที่ได้ทำการเดินสำรวจเพื่อออกหนังสือสำคัญ
แสดงกับสิทธิแล้ว ในเขตที่ยังไม่ได้ตั้งหอทะเบียนที่ดิน

(ข) เจ้าพนักงานที่ดิน หรือผู้ทำการแทน สำหรับที่ดิน
ในเขตที่หอทะเบียนที่ดินแล้ว

(ค) นายอำเภอ หรือผู้ทำการแทน สำหรับที่ดินที่มี
ตราจองที่ตราว่า “ได้ทำประโยชน์แล้ว” และมีทะเบียนอยู่
ทางอำเภอ

มาตรา 26 พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับอายัดที่ดินมีอำนาจสั่ง
ให้เพิกถอนการรับอายัดเสียได้ เมื่อปรากฏแก่พนักงาน
เจ้าหน้าที่ผู้รับอายัดว่าได้ทำการรับอายัดโดยผิดหลง

1 มกราคม 2486 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 60 ตอนที่ 1

มาตรา 27 การรับอัยยัดถิ่นเป็นอันสิ้นไปเมื่อ

(1) ผู้อัยยัดไม่ได้นำหลักฐานมาแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับอัยยัดภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันร้องขอให้มีการอัยยัดว่าตนได้เสนอคำฟ้องในกรณีนั้นต่อศาลแล้ว

(2) ปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับอัยยัดว่าศาลได้พิพากษาให้ยกคำขอที่ขอให้บังคับให้มีการจดทะเบียน หรือให้มีการเปลี่ยนแปลงทางทะเบียน และคดีถึงที่สุดแล้ว

(3) พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการเปลี่ยนแปลงทางทะเบียนตามคำสั่งของศาลหรือศาลสั่งเพิกถอนอัยยัด

(4) พนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งให้เพิกถอนการรับอัยยัดตามมาตรา ก่อน

เมื่อการรับอัยยัดได้สิ้นไปแล้ว ผู้อัยยัดจะร้องขออัยยัดซ้ำอีกไม่ได้

มาตรา 28 ผู้ใดไม่นำเจ้าพนักงานทำการรังวัดสอบเขตที่ดินของตนตามมาตรา 17 หรือไม่มาเพื่อระวางแนวเขตตามหนังสือเรียกของเจ้าพนักงานที่ดินตามมาตรา 22 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

ตอนที่ 1 เล่ม 60

ราชกิจจานุเบกษา

1 มกราคม 2486

มาตรา 29 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกวดกะชวงกำหนดอัตราค่าทำเนียมและค่าให้จ่ายไม่เกิน อัตราตามบัญชีหมายเลข 2 ท้ายพระราชบัญญัตินี้ กับกำหนดกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กวดกะชวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

1 มกราคม 2486 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 60 ตอนที่ 1

บัญชีหมายเลข 1

ค่าทำเนียมในการรังวัด

1. ค่ารังวัด

(ก) ถ้าเรียกเป็นรายแปลง ๆ ละ	20 บาท
(ข) ถ้าเรียกเป็นรายวัน ๆ ละ	20 บาท
2. ค่าคัดหรือจำลองแผนที่	15 บาท
3. ค่าคำนวณเนื้อที่ หรือสอบเส	15 บาท
4. ค่าจ้างระยะ	1 บาท

ค่าทำเนียมในการออกโฉนด

1. ค่าจอง ไร่ละ	-.25 บาท
2. ค่าออกโฉนด ฉบับละ	4.00 บาท

ค่าทำเนียมในการจดทะเบียน

1. ค่าจดทะเบียน	4 บาท
2. ค่าตรา	

(ก) เรียกตามจำนวนทุนทรัพย์ ถ้าทุนทรัพย์

ไม่เกิน 500 บาท

5 บาท

ตอนที่ 1 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 1 มกราคม 2486

ถ้าเกิน 500 บาท เรียกส่วนที่เกิน

ร้อยละ

1 บาท แต่

รวมทั้งสิ้นไม่เกิน

2,000 บาท เสส

ของร้อยละให้นับ

เป็นร้อยละ

(ข) ไม่มีทุนทรัพย์

10 บาท

ค่าทำเนียมเบ็ดเตล็ด

1. ค่าคำขอ 1 บาท
2. ค่าคัดสำเนาเอกสารต่าง ๆ โดยเจ้าพนักงานเป็นผู้คัด ให้เรียกในร้อยละคำค้น 1 บาท ค่องไปให้เรียกร้อยละคำละ 1 บาท ไม่ถึงร้อยละหรือเสสของร้อยละ ให้นับเป็นร้อยละ ค่ารับรองเอกสารที่คัด ฉบับละ 2 บาท
3. ค่าตรวจหลักฐานทะเบียนที่ดิน 1 บาท
4. ค่ามอบฉันทะ เรืองละ 1 บาท
5. ค่าแบบพิมพ์ ฉบับละ 12 บาท

1 มกราคม 2486

ราชกิจจานุเบกษา

เล่ม 60 ตอนที่ 1

-
6. ค่าออกไปแทนหนังสือสำคัญสำหรับที่	ฉบับละ	4 บาท
7. ค่าเขียน	ฉบับละ	— .25 บาท
8. ค่าพยาน ให้แก่พยานคนละ		— .25 บาท
9. ค่าโคสนา		1 บาท
10. ค่าไปปิดประกาศ ให้แก่ผู้ปิดประกาศรายละ		1 บาท
11. ค่าทำคำตราสิน		1 บาท

ค่าใช้จ่าย

1. ค่าจ้างคนงาน ค่าพาหนะเดินทางของช่าง
แผนที่และคนงานที่จ้างไปทำการรังวัด เท่าที่จำเป็นและ
ใช้จ่ายไปจริง	
2. ค่าบ่วยการเจ้าพนักงานผู้ปกครองท้องที่หรือ
ผู้แทนที่ไปในการรังวัด คนหนึ่งวันละ	1 บาท
3. ค่าหลักเขต หลักละ	— .40 บาท
ถ้าเป็นการเดินสำรวจหรือสอบเขตทั้งตำบล
แปลงละ	3 บาท

ตอนที่ 1 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 1 มกราคม 2486

บัญชีหมายเลข 2

1. ค่าทำเนียมรับอาัยที่ดิน แปลงละ 3.00 บาท
2. ค่าทำเนียม และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ไม่เกินอัตราที่กำหนด
ไว้ในมาตรา 74 แห่ง
พระราชบัญญัติการออก
โฉนดที่ดิน รัตนโกสิน
ทรสก 127 ซึ่งได้แก้ไข
เพิ่มเติมโดยมาตรา 10
แห่งพระราชบัญญัติ